

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 21/02/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1166

“TÍCH ÂM ĐỨC THÊM NỖ LỰC MỚI CÓ THỂ ĐƯỢC TỐT”

Chúng ta vừa phải tích âm đức, vừa phải nỗ lực làm việc thì mọi việc mới có thể thuận buồm xuôi gió. “Âm” là ẩn tàng. Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh nhưng chúng ta không để người khác biết đó là chúng ta tích âm đức. “Dương” là rõ ràng, sáng tỏ. Chúng ta nên làm mọi việc một cách thâm lặng trừ những trường hợp chúng ta cần nói ra để nhắc nhở, hướng dẫn người khác cách làm. Nếu chúng ta làm mà mọi người đều biết thì mọi người sẽ tán thán, chúng ta cảm thấy hoan hỉ trong lòng thì chúng ta đã dùng hết phước báu.

Chúng ta thường rất thích được khen ngợi, tán thán cho dù chúng ta làm chưa đạt đến mức độ đáng được tán thán. Chúng ta làm một việc không tốt nhưng nếu chúng ta bị chỉ trích thì chúng ta phiền não thậm chí chúng ta ôm lòng thù oán. Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh thời nay thích nghe gạt không thích nghe khuyên**”. Chúng ta phải nghe lời khuyên bảo thì chúng ta mới có thể tốt hơn. Những lời tán thán sáo rỗng càng làm chúng ta tự cao, tự đại. Có những người nói lời khen ngợi người để người đó phục vụ cho công việc cho họ. Có những người chỉ cần nghe một vài lời khen ngợi thì họ sẵn sàng làm việc, trở thành công cụ của người khác.

Trong Kinh Phật dạy chúng ta không được che giấu lỗi lầm. Cho dù chúng ta đã tạo tội nghiệp sát, đạo, dâm thì chúng ta cũng phải nói ra cho Thầy, bạn, những bậc thiện hữu tri thức để họ chỉ bảo cho chúng ta. Chúng ta càng che giấu thì tội lỗi của chúng ta càng lớn. Trong nhà Phật, một tháng mọi người phát lộ sám hối hai lần. Khi đó, mọi người ngồi tập trung cùng nhau, các cư sĩ trong chùa phát lộ sám hối trước, sau đó đến các vị mới xuất gia và các vị đã xuất gia lâu năm.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta nên nói để người khác biết tội nghiệp của chúng ta. Mọi người trách mắng chúng ta vài câu thì tội nghiệp của chúng ta đã được tiêu dần**”. Chúng ta thường cố tình che giấu tội nghiệp của mình chứ chúng ta không muốn người khác biết. Ngày trước, tôi

cũng có tâm thái này, tôi rất sợ người khác biết lỗi lầm của mình. Nếu chúng ta sợ người khác biết lỗi lầm, chúng ta cố che giấu thì chúng ta sẽ sống không thật với chính mình. Hiện tại, tôi nghĩ như thế nào, tôi sống ra sao thì tôi đều để mọi người biết.

Hòa Thượng nói: **“Chính chúng ta tạo tác tội nghiệp thì chính chúng ta phải dừng cảm nhận. Chúng ta dừng cảm cái lỗi thì tội nghiệp của chúng ta mới có thể sám trừ”**. “Sám hối” là chúng ta nhận ra lỗi của mình và chúng ta dừng cảm thay đổi, nhất định không tái phạm. Sám hối không phải là chúng ta quỳ trước Phật nhận lỗi nhưng sau đó vẫn tái phạm. Người có thể nhìn thấy lỗi, nhận lỗi và sửa được lỗi của mình thì đó là người dừng cảm.

Người xưa nói: **“Chiến thắng vạn quân không bằng chiến thắng chính mình”**. Chúng ta chiến thắng được chính mình, thắng được những ham thích của chính mình thì đó là chiến công oanh liệt nhất. Chiến thắng chính mình là chúng ta chiến thắng những tập khí xấu ác, không để những tập khí xấu ác sai sự chúng ta. Chúng ta rất khó để đối trị, hàng phục **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**. Hòa Thượng nói: **“Tài, sắc, danh, thực, thù địa ngục ngũ điều căn”**. Chúng ta nhiễm điều nào thì chúng ta cũng đã khai một đại lộ đi thẳng đến Địa ngục.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta tìm cách che giấu không muốn người khác biết vậy thì tội của chúng ta sẽ càng thêm nặng. Phật dạy chúng ta phải tích âm đức. Chúng ta làm bất cứ việc tốt gì thì chúng ta cũng không nên để người khác biết”**. Khi chúng ta tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ, chúng ta không bao giờ mời báo chí, truyền thông đến. Người xưa nói: **“Hữu xạ tự nhiên hương”**. Một bông hoa có hương thơm thì mọi người sẽ dần dần tự cảm nhận được. Một năm, hai năm, ba năm có thể người khác không biết nhưng mười năm hoặc thậm chí có thể khi chúng ta mất rồi thì người khác mới biết.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh, chúng ta không nên để người khác biết. Chúng ta tích phước đức càng dày thì tương lai quả báo của chúng ta sẽ càng thù thắng. Chúng ta làm việc thiện mà chúng ta để người khác biết, mỗi người tán thán chúng ta vài câu thì chúng ta đã hưởng hết phước”**. Chúng ta làm được việc tốt không cần người khác biết còn chúng ta làm việc lỗi lầm thì chúng ta phải để người khác biết.

Hòa Thượng nói: **“Thánh Hiền thế gian và xuất thế gian đều dạy chúng ta phải tích âm đức. “Âm” là chúng ta làm nhưng chúng ta không để người khác biết. Chúng ta đoạn ác tu thiện, tích công bồi đức không nên để người khác biết, không để người khác tán thán. Vị thế trong**

xã hội của chúng ta càng thấp càng tốt”. Chúng ta càng có vị thế cao thì càng nhiều người tán thán, ca ngợi chúng ta vậy thì chúng ta đã hưởng hết phước. Khi chúng ta làm việc thiện, chúng ta phải làm với tâm vô tư vô cầu. Nếu chúng ta làm việc thiện mà chúng ta muốn khoe khoang thì chúng ta đang hại chính mình. Chúng ta có ý biểu diễn để người khác nhìn thấy thì tâm chúng ta đã không còn thanh tịnh.

Chúng sanh thời mạt pháp cần có những tấm gương nhưng những tấm gương đó phải là tấm gương thuần tịnh, thuần thiện. Chúng phải thật làm để chúng ta biểu diễn ra những tấm gương thuần thiện, thuần tịnh, tấm gương “*tinh tấn*” chứ không phải tấm gương “*tinh tướng*”. Hòa Thượng nói: “**Phật Bồ Tát không ngừng tinh tấn**”. Thích Ca Mâu Ni Phật suốt 49 năm đi khắp nơi để giảng dạy, tiếp độ chúng sanh. Hòa Thượng Tịnh Không cũng dành hơn 70 năm cuộc đời cho chúng sanh. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta tra Tam Tạng Kinh Điển xem Thích Ca Mâu Ni Phật có ngày nào nghỉ hè không!**”. Các Ngài đã làm ra một biểu pháp tinh tấn cho chúng sanh đời sau. Đã từ rất lâu, tôi không còn khái niệm thứ Bảy, Chủ nhật, ngày nào tôi cũng nỗ lực làm việc từ sáng đến tối.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta làm được việc công đức lớn lao như thế nào thì chúng ta cũng vẫn như chưa làm được việc gì. Chúng ta vẫn phải luôn cung kính, khiêm hạ với tất cả mọi người. Vị thế của chúng ta càng thấp càng tốt. Chúng ta làm như vậy thì chúng ta mới có thể bảo toàn được công đức**”. Cho dù chúng ta làm việc làm lớn lao, vĩ đại thì đó cũng là trách nhiệm, bổn phận, nghĩa vụ của chúng ta. Chúng ta bảo toàn được công đức, phước báu thì chúng ta làm việc sẽ ngày càng thù thắng hơn. Hòa Thượng nói: “**Việc tốt cần làm, nên làm, không công, không đức**”.

Khi Hòa Thượng vừa nghĩ đến việc xây dựng một trung tâm giáo dục “**Đệ Tử Quy**” thì có người mang đến 90 triệu đô để nhờ Hòa Thượng dùng số tiền này làm giáo dục. Người có công đức, phước báu thì tâm nghĩ sự thành. Chúng ta gặp chướng ngại thì chúng ta chỉ có thể tự trách mình chứ không phải do Phật Bồ Tát không linh.

Hòa Thượng nói: “**Công danh, phú quý không phải do chính chúng ta nỗ lực mà có được mà còn phải do âm đức của tổ tiên. Vậy nên, bậc cổ Thánh Tiên Hiền dạy bảo chúng ta: “Làm người thì phải tích âm đức**””. Chúng ta tích âm đức không phải để cho chúng ta mà để cho con cháu vạn đời sau.

Hòa Thượng từng nói: “**Thích Ca Mâu Ni Phật có thể sống đến 100 tuổi nhưng khi Ngài 80 tuổi, Ngài đã nhập niết bàn vì Ngài muốn dành 20 năm dương thọ cho các Phật tử đời sau**”. Chúng ta có dám dành 20 năm dương thọ cho con cháu đời sau không? Nếu Hòa Thượng không nói điều này thì chúng ta cũng không nhận ra. Người thế gian thường cố gắng hưởng hết phước, khi đã già họ vẫn muốn nằm một chỗ để con cái phục vụ, họ không muốn chết.

Hòa Thượng nói: “**Các bậc cổ Thánh Tiên Hiền dạy chúng ta: “Làm người phải nên tích âm đức”. Chúng ta có âm đức nhưng chúng ta không nỗ lực thì chúng ta cũng không có kết quả. Chúng ta không có âm đức mà chúng ta nỗ lực cũng không có kết quả. Chúng ta vừa tích âm đức vừa nỗ lực thì chúng ta làm mọi việc sẽ thuận buồm xuôi gió, đạt được kết quả tốt đẹp**”. Hàng ngày, chúng ta vẫn chưa nỗ lực mà chúng ta vẫn đang lãng phí nhiều thời gian. Có những người học chữ Hán sau một năm họ đã đọc và dịch được còn chúng ta thì vẫn: “*Ta vẫn là ta từ thừa nào*”.

Chúng ta tích âm đức bằng cách chúng ta làm những việc dù tốt đẹp, lớn lao đến đâu thì chúng ta cũng không để người khác biết, chúng ta không tự khoe khoang. Chúng ta có âm đức nhưng chúng ta không nỗ lực hay chúng ta chỉ nỗ lực mà chúng ta không có âm đức thì chúng ta làm việc gì cũng gặp chướng ngại. Nếu chúng ta không tích âm đức thì con cháu vạn đời sau của chúng ta cũng sẽ gặp nhiều chướng ngại. Chúng ta vừa tích âm đức vừa nỗ lực thì chúng ta làm mọi việc sẽ thuận buồm xuôi gió!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!